

Tab, som vilde være baade af direkte og indirekte Natur og af overordentlig stor Udstrækning. Nu har man sagt: Men den svenske Regjering har ladet anstille Undersøgelser, og de endte med, at den svenske Regjering kunde erklære, at den ondartede Lungesyge ikke eksisterede i Sverige. Jeg tvivler ingenlunde paa, at den svenske Regjering har ladet disse Undersøgelser foretage med al Uvov og med det bestemte Maal for Die at faae en saa fuldig og klar, paalidelig Kundskab om Kvægets Sundhedstilstand i Sverige, som efter Omstændighederne kunde havees. Hvo, der er bekendt med denne Sygdoms Natur, vil vide, at det er en Sygdom, der kan være smigende og sen i sin Fremgang og vidunderlig lidt smittende, hvorpaa man har ganske eklatante Exempler, som jeg dog ikke skal trætte Thinget med at gjentage. Der er imidlertid ganske eklatante Exempler paa, at en enkelt meget angreben Ko har været i en Besætning i lang Tid og har været opstaldet sammen med de andre, men at at disse desuagtet ikke have feilet Noget, og altsaa intet af disse Kreaturer er blevet smittet. Sygdommen er derhos ikke dræbende i betydelig Grad, ikke som anden Kvægpest. Af de angrebne Kreaturer dør langtfra Halvdelen, ja, der kan være Tilfælde, hvor de fleste komme sig igjen. Sygdommen lader sig endelig ikke diagnosticere ved ydre Tegns, og det er egentlig talt kun gjennem en Dissektion, at man kan komme til en bestemt Overbevisning om, at det er den ondartede Lungesyge. Et saadant Kreatur kan gaa i meget lang Tid omkring, og man tror, at det er Tuberkler eller en anden Dyrstygdom, og den kan da komme sig, uden at man har opdaget Sygdommens virkelige Bestaafenhed. Naar man nu veed alt dette, da kan man ikke undre sig over, at det kan være overmaade vanskeligt at opdage Sygdommen, i Særleshed i et Land af den Bestaafenhed som Sverige, der har en meget spredt Befolkning og meget spredte maa Besætninger i de magre Egne. Dertil kommer, at denne Sygdom optræder paa den mildeste Maade paa saadanne Steder, hvor Næringen ikke er overmaade rigelig; men naar Kreaturerne komme paa Fedestald eller Lignende, og de have Spiren til Sygdommen i sig, udvikler den sig med Hastighed. Det gaar ligesom med Mennesker, at, naar de have Dispositioner til en Sygdom, kan en feil Diæt, en overdreven Nydelse af stærk Næring, fremkalde et stærkere Udbrud af denne. Saaledes gaar det ogsaa med Kreaturerne: saalange de gaa paa de magre Græsgange eller faae magert Foder, forløber Sygdommen paa en jævn Maade, og de fleste komme sig, men komme de paa Fedestald, saa er det forbi med dem. Det er Sygdommens Natur og de Fænomener, den fremviser, og det er derfor umuligt med Sikkerhed at konstatere, der eksisterer ondartet Lungesyge i dette Land. Men lige overfor de Beviser, lige overfor de

Tegns paa, at den maa eksistere i Sverige, som her foreligge, kan det ikke drages i Tvivl, og har det heller ikke et Dieblit været draget i Tvivl, at den ondartede Lungesyge den Dag idag maa eksistere derovre. Jeg vil tilføje, at alle de Erfaringer, man har gjort om denne Sygdoms Natur og Udbredelse, stemme fuldkommen overens med dette, at Sygdommen ikke blot indføres udenfra — det er nødvendigt, den kan ikke optaa af sig selv — men at den ofte indføres fra saadanne Lande, som ikke have nogen Forestilling om, at de have haft Lungesygen. De faae det først at vide ved, at den bliver forplantet til et andet Sted, hvor den under forandrede Forhold antager en farligere Karakter og udbreder sig med stor Hastighed. England har, som bekendt, havt et absolut Forbud mod Indførsel af Kreaturer ligetil 1842, saa blev det hævet. 1843 havde de den ondartede Lungesyge; den udbredte sig med rivende Hastighed over hele Landet; den var indført fra Amerika, der havde de havt den i Aaringer, men de vidste ikke af det. I 1848, for at komme nærmere til vort Eget, blev den ondartede Lungesyge indført her i Frederiksborg Amt fra Sverige, Kreaturer bleve antrufne her, som vare syge, de bleve obdicerede, de vare angrebne af Sygdommen, og Sverige havde ikke Tde om, at de havde Sygdommen, skjøndt den havde eksisteret der imellem et halvt og tre Fjerdingaar. Dette er Exempler, der ere tagne fra Erfaringen og fra en ikke fjern Tid. I Sverige græsserede den saa i fire Aar, man troede den havde, men endnu i 1851 viste det sig, at den endnu eksisterede, om end ikke med virkelig nye Tilfælde, saa dog med Refonvalescenter, der endnu vare i den Tilstand, at de kunde udbrede Smitte; det viste sig ved en Nuktion, som blev holdt der; siden den Tid var den i Sverige 1856 og 1857. Jeg nævner dette for at rejsfordiggjøre mig i Henseende til at have væretaget mit Lands Interesse. Jeg har ikke nogen Grund til at rejse nogenformhelst Tvivl om Oprigtigheden af Erklæringerne fra Sverige eller af de Foranstaltninger, man der har truffet, men det er min Pligt fremfor noget Andet at værne om dette Lands Intereser. Jeg tror, at, efter hvad jeg her har sagt, vil der ikke lævnes stor Tvivl om, at jeg var berettiget til i Genhold til Loven af 1857 at nedlægge det Forbud, jeg har gjort. Det er vel saa, at den svenske Regjering ikke selv har erkjendt, at der var ondartet Lungesyge i Sverige; men skulde det være Meningen, at det skulde være Betingelsen for, at man kunde nedlægge Forbud, at der skulde komme en ligefrem Erklæring fra vedkommende andet Land, vilde man vanskeligt komme til at nedlægge Forbud mod noget Land. Jeg tror, at den Erklæring, vore veterinære Autoriteter have afgivet om, at den ondartede Lungesyge utvivlsomt maatte anses for at være indført her fra et Naboland, maa være tilstrækkelig for Regjeringen til at kunne og burde træffe Forholdsregler derimod, og jeg for